hädalisst aidata. Et sedda ikka süddamelikko römoga teggid, ja pealegi keik muud jummalakartlikkud kombed holega taggamoudsid, seddasamma kallist meelt korjasid ennestele sellega, et piddasid omma kirriko ja koddust pühhitsemist sure au sees. — Se armas pölli, mis selle kolmandama wenna ossaks olli sanud, eks se ei tousnud temmale hakkatusses kohhe sest, et olli moistnud, omma wagga ja targa issa juhhatamisjed ausaste meles piddada ja tüddimatta sedda möda ellada! — Kuidas arwate nüüd, mo armsad? Kedda neist kolmest lähhäte ennestele ello-märgiks wötma?

6.

Wina-prukiminne maias kaub wahhelt järsko ja hölboga.

Ühhest moisas olli täämini se pruuk olnud, et perrele igga pühh hommikul ja öhtul su-täis wina jäggati. Maia-wallitseja olli selle wallemötlemisse peäl olnud, kui peaksid need su täied ärrakulluma, perre rahwa joudo tuggewamaks tösta, ja rängema tö kallal neid terwise jures hoida. Olli pealegi lootnud, nenda teniad keelda, körtsist otsimast sedda, mis koddo kätte said. — Et agga sesamma pahha körtsi te ei jänud segipärrast monne polest mitte koggone käimata, ja sest, et maia-wallitseja isse wast hiljaste, nende wägga armsa ja tulluse ramatude läbbi, mis se aulik Rawila Krahwi Herra on kirjotanud, olli teäda sanud, kuida igga su-täis jo mitmele kurjaks kiusajaks woiks tulla; astus maia-wallitseja ühhel hommikul perre söma-laua jure, ja ütles selle teniale, kes jo täieste kakskümmend nelli aastat seäl perres olli paigal olnud, ja kelle holeks pruali ja monne muu tarwidusse ammet olli antud, et piddi sest aiast se eest hoolt kandma,